

Starejme se o druhé.

„Ty jsi Bůh, který mě vidí.“ (srov. Gn 16,13)

h n u t í
fokoláre

Slovo života na tento měsíc nám vypráví zkušenost Hagar, jedné hebrejské ženy, která se v jednom těžkém okamžiku cítí milována Bohem, který ji viděl a postaral se o ni.

I my můžeme zakusit, že Bůh nám je stále nablízku, dívá se na nás s láskou a doprovází nás v každém okamžiku našeho života.

Když jsme si jisti touto Boží přítomností, můžeme se stát nositeli Jeho lásky těm, kteří ji nejvíc potřebují, dívat se kolem sebe a pomáhat tomu, kdo trpí a je v nesnázích.

Jednou v neděli během prázdnin byl Michal spolu se svými rodiči na mši svaté a při kázání mluvil kněz, který byl misionářem, o potřebách lidí na různých kontinentech.

Když si tatínek připravoval peníze do sbírky, řekl mu Michal, že i on chce něco darovat z toho, co si ušetřil a z peněz, které dostal od prarodičů.

Tatínek se na něj podíval a zeptal se, kolik peněz chce dát. On odpoví: „Všechno, co mám.“ (Zkušenost Michala z Itálie)